

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071)344 65 87, (071)34 05 920, fax (071)34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

Wrocław, 25 lipca 2007 r.

RWR 430-1/07/KS

DECYZJA RWR 26/2007

Na podstawie art. 106 ust 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2007 r. nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w *sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. z 2002 r. nr 18, poz. 172 ze zm.) w zw. z art. 136 powołanej wyżej ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu przeciwko Start Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Legnickiej 66 we Wrocławiu,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów :

nakłada się na Start Sp. z o.o. karę pieniężną w wysokości 1 915,60 zł (słownie: jeden tysiąc dziewięćset pięćdziesiąt złotych sześćdziesiąt groszy), stanowiącą równowartość 500 euro, płatną do budżetu państwa, z tytułu nie udzielania informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy w pismach z dnia 12 marca 2007 r. (sygn. RWR 61-6/07/KS/1) i 17 kwietnia 2007 r. (sygn. RWR 61-6/07/KS/2).

Uzasadnienie

1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej również „Prezesem Urzędu”, nie uzyskał od Start Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Legnickiej 66 we Wrocławiu informacji żądanych przez Prezesa w toku postępowania w sprawie podejrzenia stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów prowadzonego z urzędu pod sygn. akt RWR 61-6/07/KS. Wobec powyższego postanowieniem nr 104/2007 z dnia 17 maja 2007 r. Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia na Start Sp. z o.o. kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu w pismach z dnia 12 marca 2007 r. (sygn. RWR 61-6/07/KS/1) i 17 kwietnia 2007 r. (sygn. RWR 61-6/07/KS/2).

Przedsiębiorca nie ustosunkował się, pomimo dwukrotnego wezwania oraz zawiadomienia o zakończeniu zbierania materiału dowodowego, do powyższego zarzutu.

2. Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny :

2.1. Uczestnik postępowania:

– Start Sp. z o.o. jest przedsiębiorcą wpisanym do Krajowego Rejestru Sądowego pod nr 0000017621 (rejestracji dokonano dnia 6 czerwca 2001 r.).

Wymieniony przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą pod firmą „Start Sp. z o.o.” z siedzibą we Wrocławiu, a przedmiotem tej działalności jest m.in. zakładanie stolarki budowlanej oraz wykonywanie robót ogólnobudowlanych wykończeniowych, w ramach której zawiera umowy montażu stolarki budowlanej z indywidualnymi klientami. (dowód: karta 3-8 akt o sygn. RWR 61-6/07/KS)

2.2. W dniu 12 marca 2007 r. Prezes Urzędu, Postanowieniem Nr 61/2007, wszczął postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Start Sp. z o.o. praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na umieszczaniu we wzorcu umownym pn. „Umowa nr .../2006” zapisu: „*Ewentualne spory rozstrzygać będzie rzeczowo sąd właściwy dla siedziby wykonawcy.*”, który stanowi klauzulę wpisaną do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ *Kodeksu postępowania cywilnego*.

(dowód: karta 9 akt o sygn. RWR 61-6/07/KS)

Jednocześnie pismem z dnia 12 marca 2007 r. Prezes Urzędu, informując o wszczęciu postępowania, zażądał, wskazując jako podstawę art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (tekst jedn. Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080 ze zm.), przedłożenia przez Przedsiębiorcę następujących informacji:

1. wskazania od kiedy został wprowadzony do obrotu wzorzec umowy „Umowa nr .../2006”;
2. ustosunkowania się do postanowionego zarzutu i przedstawienia stanowiska odnośnie dalszego stosowania kwestionowanego punktu wzorca umownego.

Pismo zawierało m.in. następujące pouczenie :

„Urząd informuje, iż za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa UOKiK (dyrektor Delegatury działa w imieniu i z upoważnienia Prezesa), lub udzielenie informacji nieprawdziwych, bądź wprowadzających w błąd, zgodnie z art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę karę w wysokości stanowiącej równowartość od 1000 do 50 000 000 euro, lub zgodnie z treścią art. 103 ust. 1 pkt 3 ustawy, nałożyć na osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy karę w wysokości do pięćdziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia.”

(dowód: karta 10 akt o sygn. RWR 61-6/07/KS)

Pismo zostało doręczone przedsiębiorcy w dniu 15 marca 2007 r. Na zwrotnym potwierdzeniu odbiorcy widnieje pieczętka Przedsiębiorcy, nieczytelny podpis oraz dopisek „Kierownik”.

(dowód: karta 11 akt o sygn. RWR 61-6/07/KS)

2.3. Wobec braku odpowiedzi na pismo Prezes Urzędu ponaglił Przedsiębiorcę, pismem z dnia 17 kwietnia 2007 r., do nadesłania odpowiedzi, ponownie informując, iż żądane informacje pozostają w związku z prowadzonym postępowaniem administracyjnym, podając jako podstawę żądania art. 45 ust. 1 ustawy *o ochronie (...)*, określając ponownie żądane informacje oraz zakreślając Przedsiębiorcy termin 3 dni do udzielenia odpowiedzi. Jednocześnie Urząd powtórnie uprzedził o możliwości nałożenia na

Przedsiębiorcę kary pieniężnej, przytaczając właściwe przepisy ustawy *o ochronie (...)*, tj. art. 101 ust. 2 pkt 2 i art. 103 ust. 1 pkt 3 oraz podając ustawowe granice wysokości kary. Pismo zostało odebrane w dniu 23 kwietnia 2007 r.

(dowód: karta 12 i 13 akt o sygn. RWR 61-6/07/KS)

2.4. Wobec braku odpowiedzi na ponaglenie z dnia 17 kwietnia 2007 r. wydano z dniem 17 maja 2007 r. postanowienie o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na Start Sp. z o.o. kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu w pismach z dnia 12 marca 2007 r. (sygn. RWR 61-6/07/KS/1) i 17 kwietnia 2007 r. (sygn. RWR 61-6/07/KS/2). Pismem z dnia 17 maja 2007 r. zawiadomiono Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Zawiadomienie zostało odebrane przez adresata 24 maja 2007 r.

Przedsiębiorca nadal nie udzielił żądanych informacji, jak również nie ustosunkował się do przedstawionych w postanowieniu o wszczęciu tegoż postępowania zarzutów.

(dowód: karta 1-3)

Wobec takiego zachowania Przedsiębiorcy w dniu 13 czerwca 2007 r. wystosowano ponaglenie do podania przyczyn, z powodu których nie udzielono odpowiedzi na pisma Urzędu z dnia 12 marca 2007 r. (sygn. RWR 61-6/07/KS/1) i 17 kwietnia 2007 r. (sygn. RWR 61-6/07/KS/2). Również to pismo, odebrane przez Przedsiębiorcę 19 czerwca 2007 r. pozostało bez odpowiedzi.

(dowód: karta 4 i 5)

2.5. Pismem z dnia 26 czerwca 2007 r. Przedsiębiorca został zawiadomiony o zakończeniu zbierania materiału dowodowego i prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi materiałami. Przedsiębiorca nie skorzystał z prawa wglądu do akt sprawy.

(dowód: karta 6)

2.6. Ogłoszony przez Narodowy Bank Polski średni kurs euro w ostatnim dniu roku 2006, przeliczony na złote, wyniósł : 1 euro = 3,8312 zł

3. Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył, co następuje:

3.1. Określenie zarzutu

Prezes Urzędu wszczął na podstawie art. 49 ust. 1 w zw. z art. 106 ust. 2 pkt 2) ustawy *o ochronie (...)* przeciwko Przedsiębiorcy postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa w pismach z dnia 12 marca 2007 r. (sygn. RWR 61-6/07/KS/1) i 17 kwietnia 2007 r. (sygn. RWR 61-6/07/KS/2).

3.2. Status przedsiębiorcy

Definicja legalna pojęcia „przedsiębiorca” zawarta jest w art. 4 ustawy *o ochronie (...)*. Zgodnie z art. 4 pkt 1) powołanego artykułu w zw. z art. 86 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. *Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1808), ilekroć w ustawie jest mowa o „przedsiębiorcy” - rozumie się przez to przedsiębiorcę wedle przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. - *O swobodzie działalności gospodarczej* (Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1807 ze zm.). Z odpisu

aktualnego z rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez Krajowy Rejestr Sądowy wynika, iż Start Sp. z o.o. wykonuje działalność gospodarczą, a zatem uznać go należy za przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy *o ochronie (...)*.

3.3. Przesłanki zastosowania art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie (...)* – wprowadzenie.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie (...)* Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 €, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie m. in. art. 50 ustawy. Zarówno doktryna (np. E. Modzelewska – Wąchal. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Warszawa 2002, s. 340), jak orzecznictwo (np. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 19.11.1992 r., XVII Amr 24/92) akcentuje, iż co do zasady kara za nieudzielanie informacji nie może być nałożona, jeżeli żądane informacje są oczywiście nieprzydatne na potrzeby prowadzonego postępowania. Zatem do zastosowania omawianego przepisu muszą być spełnione łącznie następujące przesłanki :

- nie udzielenie żądanych przez Prezesa Urzędu informacji przez przedsiębiorcę,
- informacje muszą być żądane na podstawie m.in. art. 50 ustawy *o ochronie (...)*,
- przydatność tych informacji na potrzeby prowadzonego postępowania.

Zdaniem Prezesa Urzędu wszystkie powołane wyżej przesłanki zostały w sprawie spełnione.

3.4. Przesłanki zastosowania art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie (...)* – analiza szczegółowa.

A. Nie udzielenie żądanych przez Prezesa Urzędu informacji przez przedsiębiorcę.

Racjonalny ustawodawca, wprowadzając art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie (...)*, niewątpliwie miał na celu zdyscyplinowanie uczestników i ekonomię postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Powyższe „*należy interpretować nie tracąc z pola widzenia, iż zgodnie z art. 92 ustawy postępowanie antymonopolowe w sprawach praktyk ograniczających konkurencję powinno być zakończone w ciągu 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia*”, zaś nie udzielanie informacji w terminie przez uczestników postępowania może uniemożliwić dochowanie powyższego terminu (Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 9 lipca 2003 r., XVII Ama 98/2002 Wokanda 2004/6 str. 48). Dla postępowań w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, prowadzonych na podstawie art. 49 ust. 1 ustawy *o ochronie (...)* termin ten wynosi 2 miesiące, a w sprawach szczególnie skomplikowanych - nie dłużej niż 3 miesiące (art. 104 ustawy *o ochronie (...)*). W ocenie Prezesa Urzędu fakt nieudzielania informacji żądanych w pismach z dnia 12 marca 2007 r. (sygn. RWR 61-6/07/KS/1) i 17 kwietnia 2007 r. (sygn. RWR 61-6/07/KS/2). – jest bezsporny. Bezspornym jest również i to, że oczekiwanie na powyższe informacje znacznie przedłużyło prowadzone pod sygn. akt RWR 61-6/07/KS postępowanie. Jak wynika z materiału dowodowego w sprawie, pierwsze pismo z żądaniem informacji (datowane na dzień 12 marca 2007 r.) doręczono Przedsiębiorcy 15 marca 2007 r., zatem termin do dostarczenia informacji nim objętych upłynął najdalej w dniu 29 marca 2007 r. Tymczasem decyzja RWR 17/2007 kończąca prowadzone postępowanie RWR 61-6/07/KS wydana została, po bezskutecznych próbach uzyskania informacji od

Przedsiębiorcy, dopiero w dniu 11 czerwca 2007 r. Zdaniem Prezesa Urzędu, w głównej mierze powodem trzy-miesięcznego prowadzenia postępowania były próby uzyskania informacji objętych pismami z dnia 12 marca 2007 r. i 17 kwietnia 2007 r. Informacji tych nie udzielił podmiot będący przedsiębiorcą (w zakresie uzasadnienia statusu przedsiębiorcy vide ust. 3.2. niniejszej Decyzji).

Wobec tego stwierdzić należy, iż przesłanka zastosowania art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) sprowadzająca się do nieudzielenia żądanych przez Prezesa Urzędu informacji przez przedsiębiorcę – została w sprawie spełniona.

B. Żądanie informacji na podstawie m.in. art. 50 ustawy o ochronie (...) (dawniej art. 45).

Zarówno w piśmie z dnia 12 marca 2007 r. jak i piśmie z dnia 17 kwietnia 2007 r. Prezes Urzędu powołał jako podstawę żądania informacji, art. 45 ust. 1 ustawy o ochronie (...) (obecnie art. 50). Zgodnie z powołanym przepisem *przedsiębiorcy i związki przedsiębiorców są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu*. Zgodnie z ustępem 2 art. 50 żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) wskazanie zakresu informacji;
- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Należy podnieść, iż przepis art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) nie może być interpretowany w oderwaniu od innych przepisów tej ustawy. Zabieg interpretacyjny, który zmierzałby w kierunku zrekonstruowania normy prawnej z wykorzystaniem tylko art. 50 ust. 1, przy pominięciu ust. 2, powodowałby skutek w postaci niemożliwości precyzyjnego określenia obowiązku przedsiębiorcy dotyczącego udzielenia informacji, a tylko w razie sprecyzowania tego obowiązku można stosować wobec przedsiębiorcy sankcję w postaci kary pieniężnej za jego naruszenie. Obowiązek udzielenia informacji jest możliwy do zrealizowania (z zagrożeniem sankcją za jego naruszenie) tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa te wszystkie elementy, o których mowa w art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie (...), a zatem gdy precyzuje zakres żądanych informacji i okres, którego mają dotyczyć, cel żądania, a także termin udzielenia informacji (vide: Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/2004, OSNP 2005/4 poz. 60, Monitor Prawniczy 2004/9 str. 393).

Rozważając zatem spełnienie wymogów przewidzianych w art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie (...) stwierdzić należy, iż jak wynika to z treści obu pism, wszystkie powołane wyżej wymogi wezwania zostały spełnione. W pismach wskazano zakres informacji, precyzyjnie je określając (ustosunkowanie się do zarzutu, wskazanie terminu wprowadzenia wzorca umownego do obrotu). Wskazano cel żądania (poinformowano, iż informacje pozyskiwane są w związku z prowadzonym postępowaniem o naruszenie zbiorowych interesów konsumentów), wskazano termin udzielenia informacji (w piśmie z dnia 12 marca 2007 r. wyniósł on 14 dni, zaś w piśmie z dnia 17 kwietnia 2007 r. – 3 dni), jak również zawarto w obu pismach pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd,

odwołując się do art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie (...)* (obecnie art. 106 ust. 2 pkt 2).

W tym stanie rzeczy należy stwierdzić, iż spełniona została druga przesłanka zastosowania art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie (...)*, tj. żądanie informacji odbyło się na podstawie m.in. art. 50 tej ustawy.

C. Przydatność żądanych informacji na potrzeby prowadzonego postępowania.

Oczywistym jest, iż sankcja z tytułu naruszenia obowiązku udzielania informacji, dotyczyć może jedynie informacji istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a więc pozostających w ścisłym z nią związku. Zdaniem Prezesa Urzędu, żądane informacje pozostawały w ścisłym związku z przedmiotem prowadzonego pod sygn. akt RWR 61-6/07/KS postępowania. Postępowanie to dotyczyło – jak wskazano to w pkt. 2.2. niniejszej Decyzji, praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów. Celem postępowania było m.in. wyeliminowanie z obrotu klauzuli, która została wpisana do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone. Wobec tak określonego zakresu postępowania oczywistym jest, iż przydatnym dla jego przeprowadzenia były żądane informacje, takie jak stanowisko Przedsiębiorcy co do dalszego stosowania kwestionowanego postanowienia umownego, w zależności od którego Prezes mógł ewentualnie stwierdzić zaniechanie stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów lub stwierdzić jej stosowanie i nakazać zaniechanie stosowania. Ponadto bezspornym jest, iż w interesie publicznym było sprawne przeprowadzenie i szybkie zakończenie postępowania w celu wyeliminowania niezgodnego z prawem warunku umownego. Brak odpowiedzi Przedsiębiorcy na pisma Prezesa prowadzone postępowanie przedłużyło i spowodowało, iż wadliwa prawnie klauzula umowna istniała w obrocie konsumenckim mogąc potencjalnie naruszać prawa konsumentów.

Wobec tego uznać należy, iż spełniona została także przesłanka przydatności żądanych informacji na potrzeby prowadzonego postępowania.

3.5. Fakultatywność kary i jej wysokość.

Jak już wskazano wyżej, zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie (...)* Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 €, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie (...) art. 50 *ustawy o ochronie (...)*, lub udzielił informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Nakładanie kar w trybie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie (...)* odbywa się w trybie uznania administracyjnego (fakultatywnie), co oznacza, że zarówno o fakcie jej nałożenia jak i o jej wysokości decyduje w konkretnej sprawie Prezes Urzędu. Kara pieniężna przewidziana w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie (...)* jest zatem sankcją nakładaną na przedsiębiorcę za niedopełnienie obowiązku udzielenia na żądanie Prezesa Urzędu informacji niezbędnych dla wszczęcia i prowadzenia - w interesie publicznym (art. 1 ust. 1 *ustawy o ochronie (...)*) - postępowania antymonopolowego i w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu (Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/2004, OSNP 2005/4 poz. 60, Monitor Prawniczy 2004/9 str. 393). Kara ta ma charakter fakultatywny,

jednakże zważywszy na prewencyjną, represyjną i dyscyplinującą funkcję tej kary, jej nałożenie w niniejszej sprawie jest zdaniem Prezesa Urzędu w pełni uzasadnione. Wskazać należy, iż Przedsiębiorca uchylał się nie tylko od udzielenia żądanych przez Prezesa Urzędu informacji, ale również ignorował pisma Prezesa Urzędu informujące go o wszczęciu postępowania o nałożenie kary za brak udzielenia informacji i nie odpowiedział na wezwanie do ustosunkowania się do postawionych zarzutów i wyjaśnienia przyczyn dla których informacji nie udzielono, pomimo, iż wszystkie pisma Prezesa Urzędu zostały skutecznie doręczone. Postawa Przedsiębiorcy w toku całego postępowania prowadzonego pod sygn. akt RWR 61-6/07/KS a także niniejszego postępowania uzasadnia zatem podjęcie decyzji o nałożeniu na niego kary pieniężnej za niedostarczenie żądanych informacji. Tym samym nałożenie kary, ze względu na znaczny stopień winy Przedsiębiorcy i nie przedłożenie żądanych informacji nawet pomimo wszczęcia postępowania o ukaranie karą pieniężną - Prezes Urzędu uznał za konieczne co do zasady.

Odnosnie wysokości kary Prezes Urzędu nałożył ją w granicy wysokości przewidzianej art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie (...)*. Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie (...)* kara może wynieść do 50 000 000 €. Z kolei art. 5 ustawy *o ochronie (...)* stanowi, iż wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Wysokość kary nałożona w złotych odpowiada ogłoszonemu przez Narodowy Bank Polski średniemu kursowi euro w ostatnim dniu roku 2006, przeliczonemu na złote i odpowiada kwocie 500 €. Nakładając karę w tej wysokości Prezes Urzędu kierował się głównie oceną możliwości finansowych Przedsiębiorcy, którego działalność na lokalnym rynku zaliczyć należy, w zakresie sprzedaży profili okiennych, do drobnej działalności handlowej, a więc charakteryzującej się niewielkimi obrotami. Ponadto wyznacznikiem dla ustalenia wysokości kary były również inne decyzje wydane przez Prezesa Urzędu w podobnych sprawach. Jako okoliczność łagodzącą przy ustalaniu wysokości kary Prezes Urzędu w niniejszej sprawie uznał jedynie fakt, iż Przedsiębiorca po raz pierwszy naruszył przepisy ustawy *o ochronie (...)* poprzez nieudzielenie informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Powyższą okoliczność Prezes wziął pod uwagę ze względu na treść art. 111 ustawy *o ochronie (...)*, zgodnie z którym przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 106-108, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, także w przeszłości.

Zdaniem Prezesa Urzędu wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia przez Przedsiębiorcę, zaś jej wysokość na tyle dolegliwa dla niego, iż skutecznie zapobiegnie naruszeniom ustawy przez ten podmiot w przyszłości. Spełnia ona również rolę prewencyjną, zniechęcającą do naruszania prawa przez Przedsiębiorcę jak również innych przedsiębiorców.

Art. 112 ust. 2 ustawy *o ochronie (...)* określa, iż środki finansowe pochodzące z kar pieniężnych, o których mowa w art. 106-108 ww. ustawy, stanowią dochód budżetu państwa.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy *o ochronie (...)* karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie prowadzone w **NBP O/O Warszawa o numerze 51-10101010-0078782231000000**.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie (...), w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu.

Z up. Prezesa UOKiK
Dyrektor Delegatury UOKiK we Wrocławiu
Zbigniew Jurczyk

Otrzymuje :
Start Sp. z o.o.
ul. Legnicka 66
54-206 Wrocław